

РЕШЕНИЕ

№ 4625

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Зорница Дойчинова
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4964** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21024051/13.04.21г на М. Г. И. от [населено място] против Решение от 17.03.21г по нахд № 10419/20г на СРС, НО, 111-ти състав, с което е изменено НП № 39/26.02.20г на Министъра на земеделието, храните и горите, с което на И. е наложено адм.наказание “глоба” в размер на 900лв на осн. чл.41 ал.1 т.2 от ЗОЗЗ, като намалява глобата на 500лв. Нарушението е извършено на 23.12.19г в [населено място], общ.С. и се изразява в това, че И., като съсобственик на земеделска земя, използва същата за неземеделски нужди без разрешение за промяна в предназначението ѝ, като е извършено строителство на жилищна сграда и допълващо застрояване.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е неправилно, немотивирано и проц. И мат.незаконносъобразно, постановено в нарушение на ЗУТ и в разрез с обективните обстоятелства-земята се ползва за овощна градина. Законът позволява в земеделски земи да се изграждат сгради във връзка с използването на тези земи, като от проектите на сградата е видно, че първият етаж на сградата служи за складиране на реколтата от овощната градина, а на втория етаж има две помещения за обитаване от собствениците на имота/което е позволено от закона.СРС не е допуснал до разпит водения от касатора свидетел, като е разпитал само актосъставителя.Така е нарушено правото на защита на касатора и СРС не е установил относими факти и

обстоятелства. АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя, в нарушение на чл. 40 ал.1 от ЗАНН, което е съществено проц.нарушение и достатъчно основание за отмяна на НП изцяло-като проц.незаконосъобразно. Не става ясно как е бил определен размера на наказанието в НП. Моли се за отмяна на въззивното решение и постановяване на ново, по същество, с което да се отмени НП. В съд.заседание касатора се представлява от Г.Н./баща на И./, който поддържа жалбата и се позовава на Решение на АССГ по канхд № 11511/20г, с което по идентичен казус/на съсобственика на касатора/- НП е отменено.

Ответникът-МЗХГ се представлява от юр.к.И., която оспорва жалбата и претендира юриск.възнаграждение.

Прокурорът при СГП изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

К.състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, но за мат.незаконосъобразно, по следните съображения:

На първо място, Решението на АССГ по канхд № 11511/20г касае съсобственик на ПИ, който обаче не е съсобственик на сградата в имота, поради което позоваването на това решение в настоящия случай е неотнормено.

Но второ място, от доказателствата по нахд се установява, че И. е съсобственик на законно изградена сграда в имота- строежът е изграден въз основа на издадено РС, въведена е в експлоатация по надлежния ред, нанесена е в КККР, съобразена е с действащия ПУП за имота и предвидената с него плътност на застрояване, както и въз основа на издадена виза за проектиране по чл. 140 от ЗУТ. Следователно, в земеделска земя има законно изграден строеж, отговарящ на всички специфични изисквания на ЗУТ за изграждане на строеж в земеделска земя. АНО е наложил санкция, позовавайки се на чл. 41 ал.1 т.2 от ЗОЗЗ, който предвижда глоба за ФЛ, което "използва земеделска земя за неземеделски нужди без разрешение за промяна на предназначението ѝ". К.състав намира, че изпълнителното деяние "използва" по см. на тази санкционна норма не обхваща случаите на използване на собствен законно изграден и въведен по надлежния ред на ЗУТ строеж в земеделска земя/с всичките специфики на ЗУТ, когато се касае именно за строеж в земеделска земя/. Ако някой счита, че има допуснати закононарушения при разрешаването, изграждането и въвеждането му в експлоатация /че предварително не е било променено предназначението на земеделска земя/, е следвало да обжалва визата за проектиране по чл. 140 от ЗУТ, респ. издаденото РС по чл. 148 от ЗУТ, респ. акта за въвеждане в експлоатация на строежа по чл. 177 от ЗУТ. Използването на законно изграден строеж от собственика му не може да представлява закононарушение, като АНО, респ. СРС тълкуват неправилно санкционната норма на чл. 41 ал.1 т.2 от ЗОЗЗ.

К.жалба е основателна- решението на СРС е мат.незаконосъобразно и следва да се отмени. К.състав следва да се произнесе по същество, като по изложените по-горе аргументи намира и НП за мат.незаконосъобразно, респ. подлежащо на отмяна.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл.222 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 17.03.21г по нахд № 10419/20г на СРС, НО, 111-ти състав,

КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ НП № 39/26.02.20г на Министъра на земеделието, храните и горите.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: